

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. B. IR SEESAM INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. kovo 27 d. Nr. 242-126
Vilnius

Lietuvos bankas gavo A. B. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir *Seesam Insurance AS*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas ir draudikas sudarė Įprastinės transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*) (draudimo liudijimas (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – Draudimo sutartis), kurios pagrindu nuo 2018 m. gegužės 28 d. iki 2019 m. gegužės 27 d. buvo apdraustas pareiškėjo automobilis „Kia Sorrento“ (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)).

2018 m. lapkričio 28 d. sudarytos pirkimo–pardavimo sutarties pagrindu automobilis buvo parduotas.

2018 m. lapkričio 30 d. ir 2018 m. gruodžio 3 d. pareiškėjas el. paštu kreipėsi į draudiką prašydamas sustabdyti Draudimo sutartį. Atsakydamas į pareiškėjo el. laiškus draudikas nurodė, kad pareiškėjo pateikti prašymai nėra tinkami, todėl jų draudikas negali priimti. Kartu draudikas paaiškino pareiškėjui Draudimo sutarties sustabdymo ir nutraukimo tvarką, nurodė, kokios pasekmės kyla Draudimo sutartį sustabdžius arba nutraukus, atsiuntė pareiškėjui nustatytą prašymo formą ir pateikė kitą su Draudimo sutarties sustabdymu ir nutraukimu susijusią informaciją.

2018 m. gruodžio 31 d. Lietuvos banke buvo gautas 2018 m. gruodžio 29 d. pareiškėjo kreipimasis, kuriame pareiškėjas nurodė: „Iki šiol negautas iš atsakovės procesinis sprendimas, taip pat negauta informacija apie įmokos likutį, negražinti pinigai, nutrūkus sutartiniais įsipareigojimams.“ Kreipimesi pareiškėjas nurodė tai pat reiškiantis reikalavimą atlyginti 1 000 Eur teisinės pagalbos išlaidų, patirtų „vykdant biurokratinį susirašinėjimą“. 2018 m. sausio 17 d. buvo gautas patikslintas pareiškėjo kreipimasis, jame pareiškėjas nurodė, jog pardavus automobilį nebuvo sustabdyta Draudimo sutartis, ir prašė rekomenduoti draudikui pripažinti Draudimo sutartį sustabdyta nuo 2018 m. lapkričio 28 d.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas į pareiškėjo kreipimąsi, kuriame draudikas nurodė niekada nevaržęs pareiškėjo teisės sustabdyti draudimo sutartį. Draudikas paaiškino, kad pareiškėjo pateiktas prašymas sustabdyti Draudimo sutartį nebuvo tenkintas, nes jame buvo nurodytas ne pareiškėjo, o moters asmens kodas, be to, nebuvo nurodyta kuriam laikui prašoma sustabdyti draudimo apsaugą. Draudikas paaiškino, kad, siekdamas išsiaiškinti pareiškėjo ketinimus, nurodė jam, kokius veiksmus šis privalo atlikti norėdamas sustabdyti Draudimo sutartimi teikiamos draudimo apsaugos galiojimą, pateikė prašymo formą, tačiau pareiškėjas nustatytos formos ir turinio prašymo nepateikė. Atsiliepime taip pat teigiama, kad su pareiškėju pavyko rasti taikų susitarimą ir, pareiškėjui pateikus tinkamos formos ir turinio prašymą, Draudimo sutartis buvo nutraukta nuo 2018 m. lapkričio 29 d., o draudimo įmokos likutis gražintas į pareiškėjo banko sąskaitą.

Atsikirsdamas į pareiškėjo reikalavimą atlyginti teisines išlaidas, draudikas nurodė, kad nors pareiškėjas užsiminė patyręs teisinių išlaidų, tačiau nepateikė jokių tai pagrindžiančių dokumentų. Be to, reikalavimas atlyginti teisines išlaidas, draudiko teigimu, neturi teisinio pagrindo, nes tariamas ginčas kilo pačiam pareiškėjui atsisakius vykdyti teisėtus draudiko nurodymus.

Lietuvos bankas, įvertinęs nustatytas faktines aplinkybes ir ginčo šalių pateiktus duomenis, nustatė, kad ginčo dalis dėl reikalavimo sustabdyti Draudimo sutarties galiojimą buvo išspręstas taikiai, t. y. pareiškėjas pateikė draudikui tinkamos formos ir turinio prašymą, kuriuo paprašė nutraukti Draudimo sutartį (ne sustabdyti) ir grąžinti draudimo įmokos likutį, o draudikas prašymą tenkino: Draudimo sutartį nutraukė ir pervedė į pareiškėjo banko sąskaitą 29,82 Eur. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 26 straipsnio 1 punktu, Lietuvos bankas priėmė sprendimą nutraukti ginčo dalies dėl reikalavimo sustabdyti Draudimo sutarties galiojimą nagrinėjimą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Įvertinus ginčo šalių paaiškinimus ir aplinkybę, jog ginčo dalies dėl reikalavimo sustabdyti Draudimo sutarties galiojimą nagrinėjimas Lietuvos banke buvo nutrauktas, konstatuotina, kad ginčas tarp šalių iš esmės kilęs dėl pareiškėjo reikalavimo atlyginti teises išlaidas pagrįstumo.

Pažymėtina, kad neteisminio vartojimo ginčų tvarką reglamentuojančio Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad priimant sprendimą dėl ginčo esmės turi būti sprendžiama dėl vartotojo patirtų išlaidų, susijusių su vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra (įskaitant būtinas ekspertizės arba laboratorinių tyrimų išlaidas, išlaidas advokato ar advokato padėjėjo pagalbai apmokėti ir vertimo išlaidas), atlyginimo proporcingai patenkintų vartotojo reikalavimų daliai. Pažymėtina, kad analogiškos nuostatos yra įtvirtintos Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 62 punkte.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad pareiškėjas Lietuvos bankui nepateikė jokių duomenų, patvirtinančių, kad pareiškėjas yra patyręs realių, o ne numanomų, išlaidų teisei pagalbai apmokėti. Nors pareiškėjas nurodė 1 000 Eur teisinės pagalbos išlaidų patyręs „vykdant biurokratinį susirašinėjimą“, tačiau nei draudikui, nei Lietuvos bankui jokios teisinių paslaugų teikimo sutarties kopijos ar pinigų sumokėjimą patvirtinančių duomenų, kurie patvirtintų, kad pareiškėjui kas nors teikė realią teisinę pagalbą, susijusią su ginčo, kilusio tarp jo ir draudiko, nagrinėjimu. Kartu pažymėtina, kad visi pareiškėjo Lietuvos bankui pateikti duomenys, raštai draudikui ir kt. yra pasirašyti jo paties, nei viename raštų nėra nurodyta, kad pareiškėjui atstovauja kitas asmuo, todėl nėra jokių objektyvių įrodymų, kurių pagrindu būtų galima teigti, kad pareiškėjas patyrė realių teisinių išlaidų. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas nepagrindė reikalavimo atlyginti 1 000 Eur teisinių išlaidų, šis reikalavimas yra netenkintinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo A. B. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Reguliuojamos rinkos priežiūros skyriaus
viršininkas, pavaduojantis Finansinių paslaugų
ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Vaidas Cibas